

عنوان مقاله:

مقایسه افیولیت‌های شمال نائین با افیولیت‌های دهشیر

محل انتشار:

هشتمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

موسی نقره نائین - گروه زمین شناسی - دانشگاه اصفهان

عبدالرزاق جباری - گروه زمین شناسی - دانشگاه اصفهان

محمدعلی مکی زاده - گروه زمین شناسی - دانشگاه اصفهان

شهرام آزادزاد - گروه زمین شناسی - دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

ملائز افیولیتی ائین در لبه غربی زون ایران مرکزی و در امتداد زون گسلی دهشیر بافت، از بافت تا دهشیر - جنوب نائین - شمال نائین - انارک و ... رخنمون‌هایی را نشان می‌دهد. مشاهدات صحرایی در زمین شناسی اولیه شباهت‌های نزدیکی را بین این ملائزها نشان می‌دهد. لیتولوژی این دو ناحیه به مقدار زیادی مشابه بوده و از بالا به پائین شامل: 1- آهک‌های پلاژیک، آهک ماسه‌ای و رادیولاریت کرتاسه فوقانی 2- بازالت‌ها با ساخت بالشی و ماسیون (بیشتر در منطقه دهشیر) 3- دایک‌های صفحه‌ای با ترکیب دلریتی 4- پلاژیورانیته‌ها که در زیر دایک‌ها و روی گابروها قرار دارند. 5- خانواده گابرو که شامل نوریت‌ها، گابروها و گابروهای نوریتی می‌باشد (دهشیر کابروی آمفیبول، و پیروکسن دار) 6- سنگ‌های پریدوتیتی با بافت کومولا شامل هرزبورژیت، ورلیت و دونیت 7- سنگ‌های پریدوتیتی با بافت تکتونیت شامل هرزبورژیت، ورلیت و دونیت که این سنگ‌ها در افیولیت‌های نائین گاهی توسط دایک‌های رودنژیته قطع شده اند کمپلکس افیولیتی نائین به طور عمده از پریدوتیت‌های هرزبورژیتی و سریانتینیت تشکیل شده اند. پیروکسنیت‌ها و لرزولیت‌ها در آن خیلی کم است. گاهی دایک‌های لرزولیتی و دیابازی و گابرویی آنها را قطع کرد اند. سنگ‌های اهکی و رادیولاریت به طور پراکنده در سرتاسر منطقه وجود دارد که از قطعات چند متری تا چند صد متری می‌باشند بخصوص در بخش جنوب شرقی افیولیت‌ها (شمال شرق نائین) سن احتمالی ملائز افیولیتی نائین پالئوسن تا ائوسن زیرین می‌باشد، زیرا جوانترین سنگ رسوی منطقه متعلق به ائوسن زیرین است. با توجه به جایگیری بسیاری از افیولیت‌های ایران بر اثر فاز کوهزایی لارامید احتمالاً این ملائز افیولیتی بر اثر این فاز کوهزایی حاصل شده است. نتایج آنالیزهای ژئوشیمیایی نشان می‌دهد که ملائز افیولیتی شمال نائین از نظر K₂O فقیر شده (دارای کمتر از ده درصد وزنی K₂O) است. ترمهای بازیک و حد واسط این مجموعه نسبت به آهن و تیتان غنی شدگی نشان نمی‌دهند و از نظر پترولوژی و ژئوشیمی دارای روند ماگمای تولوئیت جزایر قوسی بوده که در نتیجه ذوب بخشی یک منشا تهی شده بوجود آمده است. با توجه به شواهد صحرایی، ژئوشیمیایی، پتروگرافی و پترولوژی و شباهت‌های این ملائز افیولیتی به افیولیت‌های سبزوار و انارک، این سنکانس با تولئیت‌های جزایر قوسی قابل مقایسه است. و اما در افیولت‌های دهشیر داده‌های ژئوشیمیایی عناصر اصلی، قلیل و نادر خاکی برای تایید خویشاندی واحدهای مختلف سنگی مورد بررسی قرار گرفته اند. به طور کلی ماگمای سازنده افیولیت دهشیر دارای سرشت تولئیت‌های MORB است که از ذوب بخشی (حدود 22%) سنگ مادرگانت لرزولیت حاصل شده است. پلاژیوگرانیته‌ها در اینجا به دو دسته قابل جدایش هستند: 1- در همیافتی با دایک‌های صفحه‌ای - گابروهای آمفیبول دار 2- در همیافتی با مجموعه دگرگونی ناحیه‌ای بصورت نافذ در آن. در هر دو دسته پلاژیوگرانیته‌ها شباهت ژئوشیمیایی داشته و در محدوده پلاژیوگرانیته‌های اقیانوسی (OP) واقع می‌شوند. پلاژیو گرانیته‌های دسته دوم احتمالاً از ذوب بخشی گابروهای هیدراته - آمفیبولیت‌ها حاصل شده ا ...

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

